

φαντάρος

φαντάρος, ο, πλ. **φαντάροι, οι** κ. **φαντάρια, τα**, θηλ. **φανταρίνα, η**, ουσ. [<φανταρία (υποχωρητ.)]. **1.** ο στρατιώτης, ιδίως του πεζικού: «κάθε φορά που βλέπει φαντάρο, τον βοηθάει όπως μπορεί, γιατί δεν ξεχνάει πως κι αυτός κάποτε υπήρξε φαντάρος». (Λαϊκό τραγούδι: *έλα στην παρέα μας **φαντάρε**, κάτσε κι ένα ποτηράκι βάλε // και τα **φαντάρια** σαν και σένα στριφογυρνάνε στο σταθμό κι όπου ανταμώνουνε με τρένα κάτι τα πνίγει στο λαιμό*). **2.** αυτός που υπακούει πάντα στις προσταγές ή στη θέληση των άλλων, αυτός που εκτελεί άκριτα τις προσταγές ή τη θέληση των άλλων: «από μικρός ήταν αντάρτης και δεν του πήγαινε ποτέ ο ρόλος του φαντάρου». (Λαϊκό τραγούδι: *δεν είμαι εγώ για κάτσε-σήκω, δεν κάνω για **φαντάρος** εγώ. Στον εαυτό μου μόνο ανήκω, κανέναν δε θέλω αρχηγό*). Ακόμα και σήμερα σε ορισμένες περιοχές της επαρχίας, επειδή ο φαντάρος εξαρτάται απόλυτα από το στρατό δε θεωρείται ως ελεύθερος άνθρωπος κι έτσι ακούγεται το εξής παράδοξο: «κάθονταν γύρω απ' το τραπέζι ένας άνθρωπος, δυο γυναίκες (βλ. λ.) κι ένας φαντάρος». Υποκορ. **φανταράκι, το**, (βλ. λ.).

- είδα το Χριστό φαντάρο, βλ. λ. [Χριστός](#).

- με παίρνουν φαντάρο, καλούμαι να καταταγώ στο στρατό, στρατεύομαι: «τον άλλον μήνα με παίρνουν φαντάρο».

- πάει φαντάρος, βλ. φρ. τον πήραν φαντάρο.

- πάω φαντάρος, βλ. φρ. φεύγω φαντάρος.

- τον έντυσαν φαντάρο, μετά από πρόσκληση του αρμόδιου στρατιωτικού γραφείου, παρουσιάστηκε να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία: «πέρασαν κιόλας τρεις μήνες, απ' τη μέρα που τον έντυσαν φαντάρο».

- τον πήραν φαντάρο, **α.** ειρωνική απάντηση ή απάντηση αδιαφορίας σε κάποιον που μας ρωτάει *πού πήγε ο τάδε ή πού είναι ο τάδε*. **β.** απάντηση που δίνουμε στην ερώτηση κάποιου *πού πήγε ο τάδε ή πού είναι ο τάδε*, όταν δε θέλουμε να του αποκαλύψουμε πού πραγματικά πήγε ή πού είναι. Για συνών. βλ. φρ. τον πήραν στην αεράμυνα, λ. αεράμυνα.

- φεύγω φαντάρος, πηγαίνω να καταταγώ στο στρατό, κατατάσσομαι στο στρατό: «την άλλη βδομάδα φεύγω φαντάρος».